

Τὸ Καλλιτεχνικὸ Πνευματικὸ Κέντρο
ΩΡΑ
Ξενοφῶντος 7α, ΑΘΗΝΑΙ, τηλ. 230.698
Σᾶς προσκαλεῖ
στὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Ζωγραφικῆς
τοῦ ΜΙΚΗ ΜΑΤΣΑΚΗ
τὴν Πέμπτη, 3 Ἰουνίου, στίς 7.30 μ.μ.

3-17 Ἰουνίου 1971

ΚΡΙΤΙΚΕΣ

«... Συχνά έσκεπτόμουν πώς τὰ ταπεινά και τὰ εφήμερα έχουν δικαίωμα κι' αυτά να εδoύλουν εις τὸν Παράδεισο. Ὁ Γκαίτε ξήρα τὴν ιδιότητα τοῦ Γάλλου να προσδώσει εἰς τὸ εφήμερον εἴςαι αἰωνιότητα. Ὁ Μ., εἰς τὴν καλλιτέραν του ἐκδοχὴν, εἶναι ἕνας τέτοιος τεχνίτης. Κάποιοι πίνακίς του εἶναι λαμπρὰ ἔργα, ὅπου τὸ εφήμερον τείνει, ὡς πρὸς τὸ ἰδεατὸν τέμα, στὸ αἰώνιο... Ἡ τελευταία μου μελέτη τοῦ ἔργου του, μου φανέρωσε πὸς τὸ σχέδιον τοῦ Μασάκη εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς ζωγραφικῆς του. Ἡ τέλειαι και ἀδρὴ διαγραφή του περιγράμματος, πού εἶναι ἡ θεμελιωτικὴ περιβάλλουσα τοῦ ὅλου κι ὅπου ἐντὸς τῆς θὰ ἔγγραφον εἰ καθ' ἕκαστα γραμμῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἔξ ἴσου τέλειες ὅπως τὸ περίγραμμα, τὸ ἀψευδίσαστο τοῦτο σύνολο, μου φάνηκε ὡσάν να ζητᾶτε τὸ χρῶμα, ὡσάν να τὸ προεκκάζει... Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ περιγράμματος ἔρχεται τὸ χρῶμα, τοπικὸν και πεηχτὸ ἐδῶ, συμμίγυοντα πάντα μέσα τον τὴν ἐπήρρειαι τῆς ἀτμόσφαιρας. Κι ἡ ἀνάλαφρη, ἀλλ' ἀληθινή πάντα, σὲ χρῶμα και σὲ τόνο πινεαλί, ξέρει ἀπὸ τὸ πρῶτον πλάνο να πορεύεται πρὸς τὸ ἀπώτερον τοῦ πίνακος βῆθος ὡς πού να ταυτισθεῖ ἐκεῖ, διαφανῆς, ἀλαφριά, ἀνᾶερη με τῆς ἀτμόσφαιρας τὸ χρῶμα...»

ΔΗΜ. ΠΙΚΙΩΝΗΣ

«... Στὸ συγκρατημένο ὕφος του ὁ Μ.Μ. ἔχει κατορθώσει να φτάσει μίαν ὀριμότητα με τὴν λιτὴ κυριαρχία πού τὸν διακρίνει στὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων του. Πυκνὴ και ἀνετη σύνθεσις χαρακτηρίζει τὰ τοπία πού ἀποτελοῦν κυρίως τὰ θέματα του. Ὁργανώνει τὸν χωρὸν τους σταθερὰ, με πλούσια πλαστικὴ αἰσθησιν, πού πειθαρχεῖ στὴν μετρημένη ἑλλειπτικότητα τῆς ἐκφράσεως. Ἡ ἀρχιτεκτονική, χωρὶς να προβάλλεται, συγκρατεῖ τὴ ζωγραφικότητα τοῦ ἐλευθέρου χρώματος σὲ μίαν διακριτικὴν ἐνότητα τοῦ ρυθμοῦ. Τὸ φῶς του στὸ ὑπαίθερον εἶναι ἥμερο, μαλακὰ Ἄνδολογαι χειρίζεται, χωρὶς πολὺ βῆρος, τὴν ὄλη του λαδιού. Ἡ χρησιμοποίησιν μίς ἐκτεταμένης γκάμης οὐδετέρων, βοηθεῖ τὸν Μασάκη να ἰσοροπησῇ τὴ διαύγεια τῆς ἀτμόσφαιρας με τὴν πλαστικὴν στερεότητα τοῦ ἰδᾶφους. Συγχρόνως διαφυλάττει τὴν ἐνταση πού δίνει στὸ τοπίο, τὸ ἀπλετο φῶς, μέσα στοῦς λιγυοὺς ἀλλὰ σαυὰ ἐνορχηστρωμένους καθαροὺς τόνους του, πού ἐξάιρουν και χαρακτηρίζουν τὴν χρωματικὴν του αἰσθησιν...»

ΕΛΕΝΗ ΒΑΚΑΛΟ

«Ἡ «έντιμη» ζωγραφικὴ, ἡ καθαρὴ, ἡ ἀληθινὴ τῆς γλώσσας, μᾶς ξελαφρώνει και μᾶς στερεώνει τὴν πίστιν μας στὴν ἀνάγκη τῆς εἰλικρίνειας. Ἡ ψυχὴ, πολυβασανισμένη ἀπὸ δαιδαλικὰ περάσματα μίς ἐποχῆς πού θέλει ἀρνησιασμένα ἄλογα νέδητητος γιὰ να ἀκολουθηθεῖ, ἰδιαίτερα ἡ ψυχὴ τοῦ ὄρμου ἀνθρώπου συχνὰ «ἐπι-στρέφει», στέκεται κι ἀφουγκράζεται κατὰ πίσω, τὸν ἀχο τῆς πολυπόθητης γαλή-

νης πού τὸν ἀφήρει πίσω μέσα στὴ νεότητι σὲ κάποια μικρὴ γωνιὰ πατρικῆς γῆς ν' ἀκούγεται ἀπίστευτα μακρινὸς και θβυσμένος. Ὅταν στέκεται κοινοῖς ἐμπρὸς στὴ ζωγραφικὴ τοῦ Μικη Μασάκη, σὰν ν' «ἀφουγκράζεται», σὰ να ἐπιστρέφει... Γιατὶ ἀκριβῶς ὁ ζωγραφικὸς του κόσμος γίνεται χαμηλόφωνο ἀντηχετο αὐτῆς τῆς ἐπίκλησης γιὰ οἶκειο, γαλήνιο χωρὸν, ὅπου ἡ κοῦρασή μας ἀκουμπᾶει να ξεποστᾶσει, να ἐπιστρέφει, να ἀνερευθεῖ ἀκόμη. Τὰ θέματα του ἀπλά, τὰ μέσα του ἀπλά, ἀπλή ἡ στάση του γιὰ να δεῖ τὸν κόσμο —Ἑλλάδα εἰς αὐτὸς ὁ κόσμος—, ἀπλή ἡ ἐκφραση του να τὸν παραστήσει κι ἀπλή ἡ καρδιά πού παραδίνει στὸν θαυμασμό αὐτοῦ τοῦ κόσμου... Ὁ Μ. δὲν εἶναι φλυαρος, πληθωρικὸς στο χρῶμα. Τὸν χρειζονται λίγοι τόνοι, να πλάσει τὴ ζωγραφικὴ του φράση, γιὰ τοῦτο τὰ ἔργα του ξεκουράζου, εἶναι πράοχαρη χωρὶς ναῖναι κραυγαλέα. Δὲν θέτουν προβλήματα. Ἰστοροῦν, με μίαν μικρὴ θλίψη, ἀναμνήσεις. Ἡ ποιητικὴ τους γλώσσα τῆς προσαρμόζει στὴ ματιὰ μας και τῆς κάμνει δικὸν μας βίωμα... Κι ἡ ἀλήθεια τους, χωρὶς περηφάνεια, μᾶς ἀπαλλάσσει γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ ὑπερφίλοιο ἔγχος μας: τῶν ὑπερανθρώπων...»

ΝΤΙΑΝΑ ΑΝΤΩΝΑΚΑΤΟΥ

«Parmi les représentants de la peinture contemporaine en Crée, Micky Matsakis tient une place de choix. Sa peinture figurative est imprégnée de l'atmosphère de son pays et il transpose, dans la plupart de ses oeuvres, le réel et le poétique, dans un continu dialogue. Sa toile **DANS L'ILE D'IOS**; d'une très belle facture, est entrée dans la collection du Ministère de la Présidence, à Athènes. **AUX BAINS DE CURE**, avec ses petits personnages, ne manque pas d'humour et **DIMANCHE A SAINT-NICOLAS** renoue avec la technique du fauvisme qui s'accorde bien avec la chaleur que les touristes semblent irradier. Réaliste, de solide construction, en pleine pâte, les **PECHEURS D' AEGINE** ont figuré au Grand Prix des Artistes Etrangers, à l'Exposition Internationale de Vichy, en 1969».

BERNARD GAUTHRON

«Exhibiting after a long absence, Micky Matsakis once again presents familiar aspects of his personality. Sincerity, freshness and a predominant interest in the human element, have all evolved towards a style that is pleasing by the logical simplicity of its means...»

VIOLA

Dès le premier coup d'oeil sur son exposition, on est saisi par la fougue et la violence des tons, qui sont les signes d'un tempérament d'exception. Ce peintre sait de toute évidence faire chanter les couleurs...»

SEDRAY

«...All this and much more Micky Matsakis' brush captured in spirit and expressed in his statements with poetic allusions for us to find solace when disappointed, offering us new incentives, when disenchantment seizes us. One glance at his concept suffices to regain our equilibrium and to make the discovery that here in Greece the sunny days outnumber the dreary ones».

MARY NORMANN

«GROUPE (Galerie ROR VOLMAR). Les peintures de J. M. et de Micky Matsakis se distinguent dans ce groupe d'exposants. L'oeuvre de Matsakis est claire, agréable à l'oeil (APRES-MIDI D'AUTOMNE)».

LES LETTRES FRANÇAISES

«Micky Matsakis capte la lumière d'un blanc - bleuâtre de son Héliade et baigne des oeuvres au style direct, que ce soit l'île d'Egée, ou une ruelle d'Ios. (Galerie Ror Volmar, 58 rue de Bourgogne)».

L'OPINION

«Matsakis traduit l'atmosphère impalpable des îles grecques avec une délicate sensibilité. Appuyée sur un excellent dessin, la matière s'étale presque en transparence et donne aux paysages, aux ports, au ciel même, une profondeur remarquable».

LUCETTE SCHOULER (Carrefour)

«C'est une joie de revoir les toiles de Micky Matsakis, de nous retrouver en face de ses paysages d'un gris ensoleillé, dans les rues de sa Grèce natale. Les personnages sont assez simplifiés. Ils animent la vie des petits ports. La pâte est tendre, douce et lumineuse, surtout quand la mer et le ciel se mêlent au lointain de l'horizon.»

BERNARD GAUTHRON

ΜΙΚΗΣ ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Σπουδές: 1920-1926

- GRANDE CHAUMIÈRE, Παρίσι
- HOFFMANN SCHULE, Μόναχο
- AKADEMIE DER BILDENDEN KÜNSTE, Μόναχο

Έκδόσεις:

Άπό τό 1926, έδώ και στό έξωτερικό:

- 28 άτομικές
- 21 σωματειακές και όμαδικές
- 8 πανελλήνιες
- 9 διεθνείς

Διακρίσεις:

- Παράσημο Άγίου Μάρκου Άλεξανδρείας, 1955
- Βραβείο Ξένων Καλλιτεχνών, στό XIII Grand Concours International του VICHY, 1969
- Μετάλλιο CITÉ DE COMPIÈGNE, στό 1er Salon International, 1969
- Βραβείο στό VII GRAND PRIX DE PEINTURE DE LA COTE D'AZUR, 1971

